

اعلامیه مطبوعاتی

غزه در حال نابودی است؛ اما مفتی مصر فقط محکوم می‌کند!

(ترجمه)

شریعت تعطیل‌پذیر نیست، جهاد به تعویق نمی‌افتد و مواقف باید از وحی آسمانی گرفته شود نه از غرب. در صحنه‌ای که هر روزه از زمان آغاز تجاوز وحشیانه بر غزه تکرار می‌شود، رژیم یهود در منطقه الشجاعیه دست به جنایتی هولناک زد که ده‌ها تن از کودکان، زنان و سالخورده‌گان بی‌گناه را قربانی کرد، اما به‌جای آن‌که واکنش رسمی و علمی در مصر در سطح این فاجعه باشد، "نظیر محمد عیاد" مفتی مصر، بیانیه‌ای صادر کرد که تنها در آن این جنایت را "محکوم" کرد و به توصیف زشتی اشغال‌گری اکتفاء نموده و مسئولیت واکنش را به «جامعه بین‌المللی» و «وجدان‌های زنده» واگذار کرد؛ گویا جهاد منسوخ گردیده، یا خون مسلمانان از بیانیه‌های محکومیت و درخواست‌های ناتوان نیز بی‌ارزش‌تر شده است!

ما در حزب التحریر-ولایه مصر تأکید می‌کنیم که محکوم‌کردن جای فریضه را نمی‌گیرد و جهاد واجب است. آنچه در غزه و سراسر فلسطین رخ می‌دهد، به بیانیه و محکومیت نیاز ندارد، بلکه نیازمند ارتش‌هایی است که به حرکت درآیند، سلاح‌ها کشیده شوند و به رهبری که فرمان دهد و عمل کند نیاز است. جهاد یک عمل‌کرد و سلیقه سیاسی نیست، بلکه از واجبات دین مبین اسلام است، به‌ویژه زمانی که بخشی از سرزمین‌های مسلمانان به اشغال درآید؛ الله سبحانه و تعالی می‌فرماید:

﴿وَإِنِ اسْتَنْصَرُوكُمْ فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمُ النَّصْرُ﴾ [انفال: ۷۲]

ترجمه: اگر در (حفظ) دین (خود) از شما یاری طلبند، بر شماست که آنها را یاری کنید.

رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند:

«رَأْسُ الْأَمْرِ الْإِسْلَامُ، وَعَمُودُهُ الصَّلَاةُ، وَذُرْوَةُ سَنَامِهِ الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ»

ترجمه: اسلام سر (ستون اصلی) دین است و نماز ستون آن، بلندترین نقطه قله اش جهاد در راه الله (سبحانه و تعالی) است.

پس فقه جهاد در سخنان این مفتی کجاست؟ سخن از وجوب جنگیدن با دشمنی که سرزمین ما را اشغال کرده و زنان و کودکان ما را می‌کشد کجاست؟

شرم‌آور است که بشنویم کسانی که فرضاً عالم دین باشند، مسئله را به «حقوق بین‌الملل» و «وجدان بشری» واگذار می‌کنند؛ در حالی که خود می‌دانند این وجدان مرده و این قانون خودش حامی غاصبان و مستکبران بوده که جز غاصبان و مستکبران را به رسمیت نمی‌شناسد.

امام نووی فرموده است: «اگر کفار به شهری حمله کنند، بر مردم آن شهر واجب است با هر وسیله‌ای با آنان بجنگند و آنان را دفع کنند و در این مسئله هیچ اختلافی نیست.» (روضه الطالیین / ۲۱۶/۱۰)

پس چگونه ممکن است بیانیه‌ای از دارالافتاء صادر شود که در آن حتی یک کلمه از جهاد، حرکت ارتش‌ها، یا حتی اشاره‌ای به حکام خائنی که از رساندن کمک به غزه جلوگیری می‌کنند، گذرگاه‌ها را بسته‌اند و گاز، آب و برق را به رژیم یهود تحویل می‌دهند، نیامده باشد؟!

این مفتی از "انسانیت" "عدالت بین‌المللی" و "وجدان‌های زنده" سخن گفت، گویی ما امتی بدون دین هستیم! گویی شریعت ناپدید شده و گویی آزادسازی فلسطین مسئولیت سازمان ملل است نه امت اسلامی!

مسئله فلسطین مسئله عقیده است، سرزمینی اسلامی است که اشغال شده، مردمی که مسلمان هستند قتل‌عام می‌شوند و دشمنی کافر و غاصب است که جنایت می‌کند. این مسئله فقط با جهاد حل می‌شود و ستم یهود فقط با حرکت ارتش‌ها پایان می‌یابد.

ای عالمان، مفتیان، شیوخ الازهر و علمای مصر! از الله سبحانه و تعالی در دین‌تان بترسید! بوق حکام خائنی نباشید که زمین را فروخته و به نوامیس مردم خیانت کرده‌اند، برای مردم روشن کنید که جهاد یک واجب است و یاری مسلمانان در غزه فریضه‌ای شرعی است و کسی که از آن جلوگیری کند! نزد الله سبحانه و تعالی، رسول او و مسلمانان خائن است. باطل را در لباس شریعت جلوه ندهید، تا مشمول این آیه مبارکه نشوید:

﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ﴾ [بقره: 11]

ترجمه: هنگامی که به آنان گفته شود: در زمین فساد نکنید! می‌گویند: ما فقط اصلاح‌کننده‌ایم!

ای فرزندان امت اسلام! فریب سخنان فریبکارانه را نخورید و عقل‌های خود را به کسانی نسپارید که حق را در لباس باطل می‌پوشانند، با کسانی کار کنید که برای برپایی خلافت راشده بر منهج نبوت فعالیت می‌کنند؛ تنها نظامی که صفوف را متحد می‌کند، ارتش‌ها را وحدت می‌دهند و آن‌ها را به اجرای واجبات الهی و آزادسازی فلسطین و دیگر سرزمین‌های اشغالی وامی‌دارد.

ای مسلمانان مصر و جهان! دیگر انتظار بس است! گریه بس است! محکومیت... بس است! الله سبحانه و تعالی شما را درباره آنچه کرده‌اید بازخواست خواهد کرد، از شما درباره دین‌تان، درباره مسجدالاقصی، درباره مردم غزه خواهد پرسید؛ پس پاسخی برای آن روز آماده کنید.

ای سربازان مسلمان! و ای زره و سپر امت اسلامی! ای کسانی که امانت بر گردن شماست و قدرت در دستان شما، ای کسانی که سوگند یاد کرده‌اید تا از سرزمین، ناموس و دین حفاظت کنید! آیا وقت آن نرسیده که ندای عقیده را لبیک گویند؟ آیا وقت آن نرسیده که برای رفع ظلم از مظلومان در غزه به پا خیزید؟ آیا وقت آن نرسیده که زنجیرهای مرزهای استعماری را که غرب کافر بر دست و پای شما نهاده بشکنید؛ مرزهایی که شما را از امت‌تان جدا کرده و مسیر جهاد را منحرف ساخت است؟!

به الله سبحانه و تعالی قسم، شما توانایی شکستن این زنجیرها، در هم کوبیدن کاخ‌های ستم و سرنگونی نظام‌های خانی که جهاد را منع کردند و مردم غزه را محاصره کردند دارید؛ همان‌هایی که گذرگاه‌ها را به روی سربازان یهود گشودند تا زنان و کودکان را بکشند و با نام «حاکمیت» و «امنیت مرزها» راه کمک را بر اهل غزه بستند!

ای سربازان محترم سرزمین کنانه (مصر)! ای کسانی که در شما خالد بن ولید، صلاح‌الدین، و سیف‌الدین قطز وجود دارند، آیا تاریخ پرافتخار خود را فراموش کرده‌اید؟ آیا روزی را که از کانال سوئز عبور کردید و دشمن به لرزه افتاد، از یاد برده‌اید؟ آیا وقت آن نرسیده که اکنون برای یاری و شکوه مسجدالاقصی و غزه حرکت کنید؟ آیا الله سبحانه و تعالی راضی خواهد بود از اینکه قدرت شما در خدمت رژیم یهود قرار گیرد و شما مانع رسیدن سلاح و غذا به اهل رباط و مبارزه شوید؟!

به یاد آورید آن روزی را که "قطز" یارانش را جمع کرد و برای شان گفت: «چه کسی برای اسلام است اگر ما نباشیم؟» و حالا ما سوال می‌کنیم؛ چه کسی برای اسلام خواهد بود اگر شما نباشید؟ و چه کسی ناصر اسلام و مسلمانان مظلوم خواهد بود اگر شما نباشید؟!

مردم غزه امروز مظلوم‌اند، قتل‌عام می‌شوند و فریاد استغاثه سر می‌دهند و بعد از الله سبحانه و تعالی هیچ‌کسی، جز شما را ندارند.

ای سربازان امت! الله سبحانه و تعالی را در دین، مقدسات و برادران خود به یاد داشته باشید! دین شما را می‌خواند، مسجدالاقصی فریاد می‌زند، خون کودکان غیرت شما را به جوش می‌آورد؛ آیا لبیک نمی‌گویید؟ آیا در این دوران که همه اهل غزه را تنها و خوار کردند، شما یاران حق نخواهید بود؟

نگویید کار به دست حکام است؛ اینان خائن‌اند، با امت توطئه کرده‌اند، به الله سبحانه و تعالی و رسولش خیانت کرده‌اند و مسیر ارتش‌ها را از میدان‌های عزت به سوی محافظت از نظام‌های ظلم منحرف کرده‌اند، سرنگونی آنان یک واجب شرعی است و یاری امت امانتی است که الله سبحانه و تعالی شما را در ترک آن نخواهد بخشید.

﴿وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ﴾ [نساء: 75]

ترجمه: چرا در راه الله (سبحانه و تعالی) و (در راه) مردان و زنان و کودکانی که (به دست ستم‌گران) تضعیف شده‌اند، بی‌کار نمی‌کنید؟!

با الله سبحانه و تعالی باشید تا او با شما باشد، با نیت بالا بردن کلمه‌ی او حرکت کنید که پیروزی از آن شما خواهد بود. ما یقین داریم که پیروزی جز به دست شما نخواهد آمد؛ زمانی که نظام‌های خاین را سرنگون کنید و با خلیفه‌ای بیعت نمایید که شما را برای آزادسازی فلسطین و دیگر سرزمین‌های اسلامی هدایت کند؛ آنگاه امت دوباره یکپارچه خواهد شد و ندای اذان و الله اکبر از فراز دیوارهای قدس در زیر پرچم عقاب؛ پرچم "لا إله إلا الله محمد رسول الله" به صدا در خواهد آمد.

پروردگارا، آنان را در راه خود به کار گیر و جایگزین‌شان مکن، شعله‌ی ایمان را در دل‌هایشان برانگیز، سینه‌های‌شان را از عزم پیروزی لبریز کن و چشمان ما را با دیدن تانک‌هایشان که مرزهای ننگ را در هم می‌کوبند و زنجیرهای مسجدالاقصی را می‌شکنند، روشن گردان! و صدای تکبیرشان را از فراز دیوارهای غزه بلند فرما! آنگاه... ستم‌گران خواهند دانست که به چه سرانجامی گرفتار خواهند شد و الله اکبر و عزت از آن الله سبحانه و تعالی و رسول او و مؤمنان است!

دفتر مطبوعاتی حزب التحریر-ولایت مصر

وب سایت رسمی حزب التحریر-ولایت مصر: www.hizb.net
آدرس الکترونیکی: info@hizb.net

صفحه اینترنتی رسمی حزب التحریر
www.hizb-ut-tahrir.org
صفحه اینترنتی دفتر مطبوعاتی مرکزی حزب التحریر
www.hizb-ut-tahrir.info